

Byraadet samles til en Enhed, er indsat som dettes Formand. Med Hensyn til den noget forskjelligartede Myndighed, der tilkommer de paa forskjellig Maade beskaffede Medlemmer af den samlede Communalbestyrelse, tør det ikke lades ubemærket, at det er uden Exempel i andre Landes Communalforfatninger, at samle Forvaltning, Bevilling og Control over Forvaltning i eet Raad uden særlige Afdelinger, hver med en forskjelligartet Virksomhed, og at den Indgriben af Communens Repræsentanter i den løbende Detail af Forvaltningen, som har udviklet sig, navnlig i vore mindre Kjøbstæder, ikke kendes andetsteds. — Om dette Sidste end efter vore Kjøbstadsforhold neppe kan være anderledes, saa har det dog den uheldige Følge, at Borgrepræsentanternes Stilling derved noget forvanskes. — For det communale Samfund har det sin store Betydning, at de Mænd, der paa dettes Vegne skulle kontrollere Forvaltningen, og skulle paasee, at denne udøves paa den nyttigste og sparsommeligste Maade, ikke selv forestaae Forvaltningen og derved hildes i Medansvaret for denne og i Bedømmelsen af, hvorvidt de Penge, de have bevilget til Forvaltningen, ere rigtigt, godt og sparsommeligt anvendte. Men turde det saaledes være nødvendigt at opretholde de umiddelbart af Samfundet valgte Repræsentanternes Stilling i dens Reenhed og ved at lægge Forvaltningen paa en mere udpræget Maade end hidtil over paa Borgmesteren og enkelte af Byraadets Medlemmer, at tilveiebringe en Vexling og gjensidig Regulering af den i hinanden indgribende, men noget forskjelligartede Virksomhed af Medlemmerne af den samme Forsamling, turde dertil være dobbelt Opfordring, naar, som ved Lovudkastet foreslaaet, de særlige kommunale Forvaltningsmyndigheder og den umiddelbare Forsamling af Communens Indvaanere, hvorigjennem Samfundets Stemme hidtil er kommen tilorde ved Siden af, og Samfundsmagten har gjort sig gjældende ligeoverfor Communalbestyrelsens Villie, nu ophæves. — Trangen hertil vil vise sig stærkere, jo større Kjøbstæderne og jo større de Anliggender ere, som Byraadet skal styre; men Miblerne til at udsandre den forskjelligartede Virksomhed ville paa den anden Side

ogsaa vore efter Byernes Størrelse. — Harde det muligen end været rigtigere allerede i selve Loven at have givet Styrelsesformen forskjellig fra de saa efter vore Forhold store eller større Kjøbstæder udenfor Kjøbenhavn og for de mange smaa eller mindre, saa maatte det dog erkendes; at der, saaledes som Lovudkastet nu foreligger, i alt Fald med Vedtagelse af nogle Endringer, som vi skulle tillade os at foreslaae, vil være tilveiebragt en Mulighed for, at den efter Kjøbstædernes Størrelse i større eller mindre Grad tilstedeværende Nødvendighed i at drage Grændsen mere eller mindre skarpt imellem Forvaltning, Pengebevilling og Control kan fyldestgjøres gennem hver Kjøbstads Bedtægt, idet der vil være Afgang til at benytte deels de middelbart af Forsamlingen valgte Raadmænd istedetfor som hidtil Borgrepræsentanterne, deels enkelte Medlemmer af Byraadet til i Forening med Borgmesteren at forestaae Forvaltningen, navnlig af de særlige Anliggender, der have været Gjenstand for særlige Commissioners Styrelse, men dog ogsaa af enkelte Foretagender, som det besluttet at udføre. Naar der i enkelte Byer er Klage over, at Borgmesterens kommunale Virksomhed til en vis Tid er mindre tilfredsstillende, da vil der ogsaa gennem Tilforordning af Raadmænd eller enkelte af de umiddelbart valgte Medlemmer til Forvaltningen derpaa kunne raades Bod, ligesom i det Hele Rammen for Styrelsesformen er givet i en saadan Bidde, at det i alt Væsentligt vil beroe paa den enkelte Kjøbstadscommune selv, om dens Forfatning vil blive tilfredsstillende. — Naar Udvalgets Fleertal formener, at det for Tiden vil være rigtigt at beholde den af Kongen valgte Borgmester i Spidsen for Forvaltningen, da oversees det ingenlunde, at den kommunale Frihed i Arbejdsfuldste Forstand først er tilstede, naar Kommunen selv, om end under Forbehold af Regjeringens Stadsfæstelse, vælger sin Borgmester eller den Mand, der skal staae i Spidsen for Forvaltningen. Men efter vore Kjøbstadsforhold kan det desuagtet være praktisk rigtigt og ønskeligt for Communerne at beholde den Hjælp til deres Anliggenders Forvaltning, som Staten gennem de af den udnævnte Embedsmænd hder dem, og forinden der kunde være Spørgsmaal